

Papp Noémi: Fregoli, pláza, kiscicák

1.

Reggel nyolc órakor már egy idős hölgy ül az ügyintéző előtt az ügyfélszolgálaton. Ölében a legszebb műbőr ridikülje, fém csatját szépen áttörölte, mielőtt az intézménybe jött. Frissen vasalt textilzsebkendő, egy kézfertőtlenítő, a személyigazolványa, lakcímkártyája lapul benne. Na és persze a szemüvege. Fél éve ugyan átesett egy hályogműtéten, azóta megint jól lát. Ám a szemüveget magánál tartja. Retteg attól, hogy egyszer csak megint homályosan, foltokban észleli a környezetét. Lejárt az állampapírja. Érdeklődik, hogy mibe fektesse kicsike megtakarítását. A kamatot kivenné. Elromlott a mosógépe, így hitel nélkül tudna újat vásárolni. Az ügyintéző türelmesen magyarázza, hogy milyen lehetőségek közül választhat, milyen futamidővel, milyen kamattal számolhat. Ha pedig a bankból is áthozná a megtakarított pénzét, akkor hogyan oldja fel a napi limitet a bankkártyáján, és azzal hogyan vásárolja meg a kiválasztott állampapírt. Az ügyfél bólogat, közben remegő kézzel jegyez fel szavakat egy előtte fekvő üres papírlapra. Nem érti a kamatok közti különbséget.

- 9 vagy 10,5. Az nem ugyanaz. Az új állampapír többet fizet egy év alatt is, mint a régi.

Az idős hölgy ragaszkodik a már bevált, korábban megismert értékpapírhoz annak ellenére, hogy kevesebb kamatot fizet. Azzal most is annyi pluszt sikerült összehozni egy év alatt, hogy akár szárítógépes mosógépet is vehetne. Persze nem olyat fog, minek neki szárítógép. Négy méter a belmagasság a lakásában, a fürdőbe akár két fregolit is felhúzhatna. Csak zabálná az áramot, nem lehet felelőtlen döntést hozni, egekbe szökhetnek az energiaárak.

- Sok mindenben lehet ám spórolni – próbál segíteni az ügyintéző. – Ha nem a bankon keresztül vásárolna, hanem önállóan, nem illetné plusz költség. A kamatjövedelmet terhelő szociális hozzájárulási adófizetési kötelezettség alól is mentesülnek a 2019. június 1-je után kibocsátott állampapírok. Ha a bank felszámolja az utalási költséget, vásároljon kötvényt inkább bankkártyával...
- Megkérdezem az unokámat. Ő nagyon tudja az internetet használni – próbál némi időt nyerni az ügyfél, mert már zsong a feje ettől a sok információtól.

Nem mintha Gábor, az unokája olyan türelmes lenne. Olyan szavakat használ, amit nem is ért, ha oda ül a gépéhez, jár a keze, mint a motolla, két ujjal is gyorsabb, mint ő vakon, tízzel. A telefonon is úgy nyomkodja az applikációkat, hogy beleszédül.

- Érted, mama? – kérdezi meg időnként, de ő nem érti. Csak nem meri megmondani.
- Persze Gáborkám. Állítsd be úgy, kisfiam, hogy elég legyen egy gombra rányomni.
- Azt úgy nem lehet, mama. Azonosítanod kell először magad. Sms-ben jön a jelszó, azt írd be, aztán, ha beléptél...

Az ügyintéző koppint egyet a ceruzával az asztalon, mintha az ügyfele máshol járna. Már mindent kinyomtatott neki, úgy érzi, ez az egész a Napnál is világosabb. Az üzlet mégsem jön össze, mert az ügyfél időt kér. Holnap reggel újra eljön, és akkor megveszi a papírokat. Délután még a mosógép miatt is intézkednie kell.

2.

Déltől másfél órán át mindig valaki más mehet ebédelni. Jó lenne együtt, és akkor kicsit beszélgethetnének, nem csak a villamosmegállóban néhány percet. Azt azonban nem lehet, valakinek mindig kell az ügyfelekkel is foglalkozni. Neki a hétvégéről maradt még csirkepörkölt nokedlival, a kovászos uborka is beérett, a gyerekek meg hagyott egy fél pohár tejfölt, ő azzal szereti. Egyenek csak a többiek, nekik már hét órakor kihozta a futár a fitt menüt. Az ötödik ügyfele aznap egy elegánsabban öltözött ötvenes férfi. Bőr cipőt már nem is nagyon lát az embereken, vietnámi papucs, dechatlonos szandál és sportcipő. Ebben járnak a férfiak – még ügyeket is intézni. Ez az ügyfél azonban ad magára, állapítja meg rezzenéstelen arccal. A kék vászonnadrághoz barna bőrcipőt választott, barna övet, fehér inget, amit a meleg miatt felhajtott könyékig. Finom parfüm illat lengi körül, amikor benyújtja a személyijét.

- Öt millió forint értékben kérek a Bónuszból, akarom mondani, a Prémiumból – hadarja.
– Persze, csak ha nem tud még ennél is jobbat ajánlani! – És rákacsint az ügyintézőre.
– Intézhetném online is, WebKincstáron keresztül, de akkor magának tíz év múlva nem lenne munkája! A honlapon található információkat elolvastam, de itt csak többet tudnak, pláne, ha kérdezek.

Az ügyintéző elpirul. Ezen a férfin múlna, hogy hol lesz ő tíz év múlva? Segít, amiben csak tud, pontosan elmagyarázza kamatperiódusokat, a visszaváltás lehetőségét, a Bónusz és a Prémium közti különbséget. Minderre nincs szükség, a férfi mindent tud, a kamatok összegét, az utalások napját. Amikor előveszi a bankkártyáját, megcsillan a Wise és a revolutos is. Mielőtt elköszönne, közelebb hajol:

- Nem tud eladó plázát Pesten?

3.

Még húsz perc, és vége az ügyfélfogadási időnek. Úgy érzi, teljesen kimerült. A hőség is az oka lehet, napok óta vörös kód lépett érvénybe. A tegnapi záporban sem volt köszönet, a hőmérséklet semmit sem csökkent, a muskátlit viszont szétverte a jég, minden második levél lyukas, virág egy sem maradt rajta. Mi lehet az almafákkal Szabolcsban, csak nem tette tönkre a termést a vihar? A biztonsági őr int a szemével, hogy bezárhatja-e már az ajtót, de az még korai lenne. Csalódottan fordul el tőle, és inkább egy másik munkatársa arcát pásztázza. Ebben a pillanatban nyekereg egyet a bejárati ajtó, egy anyuka lép be két kisgyerekekkel. Mindannyian lesültek, a karjuk és az arcuk szinte lángol. A gyerekek nyugósek, a légkondis helyiség sem érdekli őket. Jó lenne egy gyereksarok, talán egy színező vagy egy társas most lefoglalná őket. Ám az anyuka rutinos, előveszi a mobilját, és odaadja nekik.

- Tíz percet bírjatok ki! – sziszegi. – Játsszatok azzal, amivel a múltkor az orvosi rendelőben. Azzal a focissal, amivel egyszerre tudtok.

A gyerekek szeme felcsillan, és összebújva nyomkodni kezdik a telefont. Persze az új ügyfél hozzá kerül, a többiekénél még vannak.

- Miben segíthetek? – kérdezi meg tizenötödjére is.
- El akarom adni az egyik állampapírunkat – suttogja szégyenkezve a nő. – Még nem járt le a futamideje, de másképp nem tudunk nyaralni.

Kikeresi a rendszerből az adatok alapján, és látja, ha még egy hetet várnának, az aktuális kamatokat is megkapnák.

- Az eggyel több éjszaka a Balatonon – derül fel a nő, de amikor előveszi a naptárát, rájön, hogy neki addigra már fizetnie kell. – Mennyi lenne a kamat összege?
- 32.500 Ft – néz a gépre, majd a nőre.
- Az nagyon sok – hümmögi a nő. – Azt nem lehet csak úgy elherdálni. – Hagyjuk az egészet! – Áll fel idegesen, s miközben vonszolja ki a gyerekeket az épületből, még hallja, hogy azt mondja nekik:
- A nagyinál jó lesz, most születtek kiscicák. A Balatonra majd jövőre megyünk.